

Κουαρτέτο εγχόρδων xPause

Το κουαρτέτο εγχόρδων xPause αποτελείται από τους μουσικούς της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης Μικέλ Μιχαηλίδη, Θανάση Σουργκούνη και Γιάννη Στέφο, και τον βιολιστή και Καθηγητή του Τμήματος Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας Δημήτρη Χανδράκη, οι οποίοι συναντώνται για να μετατρέψουν την κοινή τους αγάπη για τη μουσική σε δημιουργία. Το σύνολο έχει στο ενεργητικό πλήθος συναυλιών στην Ελλάδα και στην Κύπρο, μεταξύ των οποίων οι εμφανίσεις στα 46α Δημήτρια, στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, καθώς και στο παγκόσμιο συνέδριο της ISME. Στόχος του συνόλου είναι η ανάδειξη δημοφιλών έργων από όλες τις μουσικές περιόδους. Το ρεπερτόριο του κουαρτέτου εγχόρδων xPause εκτείνεται σε έργα τόσο της κλασικής και ρομαντικής περιόδου, όσο και σε έργα της νέας δημιουργίας, μετρώντας ήδη πολλές πρώτες εκτελέσεις έργων Ελλήνων συνθετών.

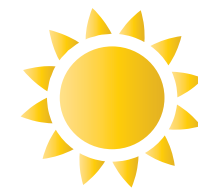
Στέφανος Νάσος Πιάνο

Ο Στέφανος Νάσος έχει δώσει συναυλίες ατομικές και μουσικής δωματίου, κι έχει εμφανιστεί ως σολίστ με ορχήστρες σε Βουλγαρία, Φινλανδία, Αγγλία, Γερμανία, Ιαπωνία και Ελλάδα. Ηχογράφησε το 2ο κονσέρτο του Προκόφιεφ με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ και δύο ψηφιακούς δίσκους: μουσική δωματίου του Η. Viouxtemps, και τα έργα για πιάνο του Αιμ. Ριάδη.

Έχει εμφανιστεί με όλες τις σημαντικές ελληνικές ορχήστρες, προσφάτως με την Καμεράτα στον κύκλο όλων των κονσέρτων του Beethoven σε φορτεπίانو (2013). Επιπλέον, παρουσίασε σε πανευρωπαϊκή πρεμιέρα το έργο του Γ. Τσοντάκη Άνθρωπος των Θλίψεων για πιάνο και ορχήστρα το 2008 με την ΚΟΑ.

Ως σολίστ παρουσίασε έργα για πιάνο των Γ. Τσοντάκη, Δημ. Τερζάκη, Μ. Βάρβογλη, Ριάδη, Γ. Σισιλιάνου και Δημ. Μητρόπουλου σε πρώτες εκτελέσεις.

Διδάσκει στα ωδεία Ορφείου και Σύγχρονο στην Αθήνα, ενώ αποτελεί μέλος του Ergon Ensemble και του Συνόλου Φεστιβάλ Ιονίων. Από το 2009 ανέλαβε τις Εκδόσεις Νάσου, ενώ από το 2012 διοργανώνει τον κύκλο «Το piano στα forte του».

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ ΠΡΩΙΝΑ

FAST FORWARD

24.5.2015

ΑΙΘΟΥΣΑ Κ.Ο.Θ. «ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ»

ΚΟΥΑΡΤΕΤΟ XPAUSE

ΒΙΟΛΙ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΝΔΡΑΚΗΣ
ΒΙΟΛΙ: ΜΙΚΕΛ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
ΒΙΟΛΑ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΟΥΡΓΚΟΥΝΗΣ
ΤΣΕΛΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΣ

ΠΙΑΝΟ: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΝΑΣΟΣ

ΕΡΓΑ:
Μιχαηλίδης, Μπετόβεν, Σούμαν

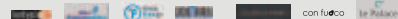
ΧΟΡΗΓΟΣ

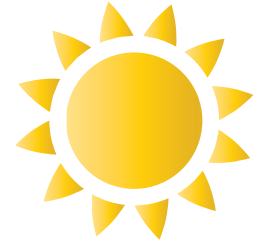

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Σόλων Μιχαηλίδης **Sur un chant populaire grecque**

Το "Τραγούδι του γάμου" βασίζεται σε έναν δημοτικό σκοπό της Κύπρου. Ο συνθέτης μεταχειρίζεται το υλικό του με τρόπο έντεχνο, χωρίς ωστόσο να παραμορφώνει τον επίσημο όσο και απλό χαρακτήρα της δημοτικής μελωδίας. Η κύρια μελωδική φράση δεν αναδεικνύεται μέσω της αυτοπροβολής της, αλλά χρησιμεύει πρωτίστως ως αφετηρία για την ανάπτυξη ποικίλων δυνατοτήτων συνδυασμού της ίδιας με άλλες συνοδευτικές φωνητικές γραμμές: δημιουργείται λοιπόν κατ' αυτόν τον τρόπο ένα αντιστικτικό ηχητικό πλέγμα, με κύριες συνθετικές αρετές την διαύγεια και την απλότητα, στοιχεία αποκαλυπτικά της υψηλής καλλιτεχνικής ποιότητας του έργου. Η προέλευση αυτών των λαϊκών τραγουδιών χάνονται στα βάθη του χρόνου και του χώρου. Το παλαιότερο είναι σχεδόν χιλιετίες, η τελευταία αποτελούνταν κατά τον δέκατο ένατο αιώνα, αλλά όλοι παρέμειναν ζωντανοί μέχρι σήμερα: αν δεν τραγουδήσει περισσότερο, γνωρίζουμε την πίστα ακόμα και βρίσκονται σε μερικά ποιήματα και ορισμένες μυθολογικές σύγχρονους συγγραφείς, έστω και ελληνικά: Του νεκρού αδελφού - ίσως το πιο διάσημο από όλα - σερβίρεται πλαίσιο στην αλβανική εκδοχή του, ένα από τα καλύτερα μυθιστορήματα του Ισμαήλ Κανταρέ,

Ludwig van Beethoven (1770-1827) **Κουαρτέτο εγχόρδων σε φα μείζονα, έργο 18, αρ.1**

I. Allegro con Brio II. Adagio affettuoso ed appassionato III. Scherzo. Allegro molto IV. Allegro

Το 1801 ο Μπετόβεν δημοσίευσε δύο εκδόσεις με τρία κουαρτέτα η καθεμιά, τα οποία αποτέλεσαν και τα πρώτα έξι κουαρτέτα εγχόρδων του κορυφαίου συνθέτη και ήταν αφιερωμένα στον ένθερμο θαυμαστή και μετέπειτα προστάτη του, πρίγκιπα Joseph Franz von Lobkowitz. Είχε ξεκινήσει να τα γράφει τρία χρόνια πριν τη δημόσιευσή τους, με τη μετακόμισή του στη Βιέννη, όπου άρχισε μαθήματα αντίστιξης με τον Johann Albrechtsberger, αλλά τα επεξεργάζονταν συνέχεια προσθέτοντας συνεχώς νέα στοιχεία και ψάχνοντας τον τέλειο ήχο. Ακολούθησε τις σταθερές των πρωτοπόρων του είδους, Χάιντν και Μότσαρτ, σε σχέση με το μοτίβο και τους κανόνες γραφής των κουαρτέτων, προσθέτοντας φυσικά τα δικά του στοιχεία και ενισχύοντας τους 'διαλόγους' μεταξύ των οργάνων. *Το κουαρτέτο σε φα μείζονα, έργο 18, αρ.1* ανήκει στην πρώτη δημοσιευμένη τριάδα και σηματοδοτεί μαζί με τα υπόλοιπα δύο το τέλος της πρώτης περιόδου του συνθέτη. Η αλήθεια είναι πως τα συγκεκριμένα έργα είναι σχετικά υποτιμημένα, αν και αποκαλύπτουν πολλά από τον πλούτο και την πολυπλοκότητα της γραφής που ανέπτυξε ο μεγαλοφυής συνθέτης αργότερα. Το έργο ξεκινά με μία εντυπωσιακή συγχορδία που καταδεικνύει το μοτίβο όπως απαγορεύει το βιενέζικο στυλ και στη συνέχεια κατακερματίζεται, δίνοντας το περιθώριο

σε κάθε όργανο να το αναπτύξει ξεχωριστά, χωρίς όμως να επιτρέπει ο συνθέτης να διαφαίνεται ποιος ακολουθεί ποιον, δημιουργώντας έτσι συνεχόμενες εκπλήξεις στον ακροατή. Το μελωδικό και ρομαντικό δεύτερο μέρος είναι ένα βαθιά συναισθηματικό κομμάτι που ο Μπετόβεν έγραψε έχοντας στο νου του τη σκηνή του τάφου από το 'Ρωμαίος και Ιουλιέτα'. Το σκέρτσο χαρακτηρίζεται αρχικά από ρυθμική λεπτότητα που όσο εξελίσσεται γίνεται νευρικό και καταλήγει στο εκθαμβωτικό φινάλε.

Robert Schumann (1810-1856) **Κουιντέτο με πιάνο σε μι ύφεση μείζονα, έργο 44**

I. Allegro Brillante II. In modo d'una Marcia, un poco largamente III. Scherzo: Molto Vivace IV. Finale: Allegro ma non troppo

Η πενταετία που ξεκίνησε τον Σεπτέμβριο του 1840, με τη λήξη της επίπονης δικαστικής διαμάχης του Σούμαν με τον μέλλοντα πεθερό του και το γάμο του με την Κλάρα, υπήρξε αναμφισβήτητη η πλέον δημιουργική περίοδος στην καριέρα του μεγάλου συνθέτη. Το ζεύγος Σούμαν έκανε έκτοτε πολυάριθμες περιοδείες σε όλη την Ευρώπη με τον Ρόμπερτ να συνθέτει και την Κλάρα να είναι (τουλάχιστον στην αρχή) η κύρια ερμηνεύτρια των έργων του. Το ρομαντικό *κουιντέτο με πιάνο σε μι ύφεση μείζονα, έργο 44* το έγραψε το φθινόπωρο του 1842, κατά τη διάρκεια μίας περιοδείας στη Ρωσία και στη συνέχεια το επεξεργάστηκε στη Λειψία με τη βοήθεια της συζύγου του και μουσικών της ορχήστρας του Gewandhaus, οι οποίοι έχαιραν ιδιαίτερης εκτίμησης εκείνη την εποχή. Η καινοτομία του Σούμαν στο έργο αυτό έχει να κάνει με τη σύνθεση των εγχόρδων, αφού, σε αντίθεση με τα ως τότε καθιερωμένα, χρησιμοποίησε κουαρτέτο εγχόρδων (δύο βιολιά, βιόλα και τσέλο) αντί για βιολί, βιόλα, τσέλο και πάσο. Το έργο ακολουθεί την κλασική δομή με το λαμπρό πρώτο μέρος να δίνει τη σκυτάλη στο αργό, μελωδικό και μάλλον πένθιμο δεύτερο. Το ορμητικό σκέρτσο διακόπτει το δράμα και οδηγεί στο μαγευτικό φινάλε που αποτελεί το αποκορύφωμα αυτού του αριστουργήματος.